

Szegedi Ítéltábla

Bf.I.454/2020/6.

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2021. március 10. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A vesztegetés elfogadásának büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 és társa ellen indult büntetőügyben a Szegedi Törvényszék 2020. július 2. napján kihirdetett 1.B.1458/2019/31. számú ítéletének Terhelt1 I. rendű vádlottra vonatkozó részét *helybenhagyja*.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság Terhelt1 I. rendű vádlott bűnösségét 2 rendbeli vesztegetés elfogadásának büntetében [Btk. 291. § (1) bekezdés] és 2 rendbeli bűnszegédként elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében [Btk. 345. §] állapította meg.

[2] Ezért halmazati büntetésül 1 év szabadságvesztésre, 2 év közügyek gyakorlásától történő eltiltásra és 200 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. Megállapította, hogy az I. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtön, amelyből a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[3] A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 1.000,- forintban határozta meg azzal, hogy az így kiszabott 200.000,- forint pénzbüntetést meg nem fizetése esetén vagy annak meg nem fizetett részét szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

[4] Terhelt1 I. rendű vádlott vonatkozásában 30.000,- forint erejéig vagyoneklobzást rendelt el, rendelkezett a bűnjelekről és az I. rendű vádlottat 40.760,- forint bűnügyi költség megfizetésére kötelezte.

[5] Az első fokú ítélet ellen Terheltl I. rendű vádlott és védője egyezően a kiszabott szabadságvesztés büntetés enyhítése, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztése érdekében jelentett be fellebbezést.

[6] A védő a fellebbezés indoklásában az elsőfokú bíróság által is számba vett enyhítő körülmények mellett további enyhítő körülményként kérte figyelembe venni az első fokú ítélet kihirdetése óta eltelt időt is, valamint azt, hogy a vádlott hosszú ideje áll büntetőeljárás hatálya alatt. Hivatkozott a vádlott gyermeke, felesége és édesanyja egészségi állapotára, ami speciális táplálkozást igényel, amelynek anyagi fedezetét védenec biztosítja. Ez kerülne veszélybe azzal, ha a vádlottnak a büntetés-végrehajtási intézetbe kellene bevonulnia. Mindezekre figyelemmel fenntartotta a szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztésére irányuló fellebbezést.

[7] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.220/2020/3. számú átiratában az első fokú ítélet Terheltl I. rendű vádlottra vonatkozó részének helybenhagyását indítványozta.

[8] A fellebbezés alaptalan.

[9] Tekintettel arra, hogy a fellebbezések bejelentésére a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (Be.) 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján került sor, az ítéltábla a Be. 590. § (3) bekezdése alapján – a Be. 590. § (9) bekezdésében írt korlátok között – az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését bírálta felül. A korlátozott felülbírálat azonban a Be. 590. § (5) bekezdése alapján kiterjedt a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére és a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezések, valamint azon eljárási szabályok megtartásának a vizsgálatára is, amelyek megsértése esetén a 607. § (1) bekezdése, valamint a 608. § (1) bekezdése alapján az ítéletet hatályon kívül kell helyezni.

[10] A Be. 590. § (7) bekezdése alapján a korlátozott felülbírálat kiterjedt az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezésekre is.

[11] Az ítéltábla e vonatkozásban azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályokat megtartva folytatta le, olyan eljárási szabályt nem sértett, amely az első fokú ítéletnek a Be. 607. § (1) bekezdése, illetve a 608. § (1) bekezdése alapján történő hatályon kívül helyezését eredményezné.

[12] A másodfokú bíróság a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján nem vizsgálja az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, ha a fellebbezést kizárólag az 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be.

[13] A Be. 606. § (3) bekezdése szerint, ha az elsőfokú bíróság ítélete a vádlott beismerő nyilatkozatának elfogadásán alapult, a másodfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott ítéletnek a bűnösség megállapítására, valamint a vádirati minősítéssel egyező

minősítésre vonatkozó rendelkezéseit akkor változtathatja meg, ha a terhelt felmentésének, az eljárás megszüntetésének vagy a bűncselekmény minősítése megváltoztatásának van helye.

[14] Jelen ügyben ilyen tartalmú rendelkezések törvényi feltételei nem álltak fenn.

[15] Az elsőfokú bíróság a Be. 565. § (1) bekezdésére is figyelemmel a vádlott bűnösségét a bűnösség beismerésére, a bűnösséget beismerő nyilatkozat elfogadására és az eljárás ügyirataira alapította.

[16] Mindezekre tekintettel az első fokú ítélet történeti tényállása megegyezett a vádirat tényállásával.

[17] Az ily módon megállapított tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlott bűnösségére és bűncselekményét a törvénynek megfelelően minősítette.

[18] A büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket az ítéltábla kiegészítette azzal, hogy további enyhítő körülményként vette figyelembe azt, hogy a vádlott hosszú ideje áll büntetőeljárás hatálya alatt.

[19] Az elsőfokú bíróság pontatlanul állapította meg a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (Btk.) 80. § (2) bekezdése szerinti középértéket, mert az a Btk. 81. § (3) bekezdése szerinti halmazati szabályokra is figyelemmel kettő év négy hónap tizenöt nap szabadságvesztés.

[20] Osztotta az ítéltábla a törvényszék azon álláspontját, mely szerint a Btk. 79. §-a szerinti büntetési célok kizárólag végrehajtandó szabadságvesztés kiszabásával érhetők el.

[21] A törvényszék erre vonatkozó indokolásával is egyetértett, az első fokú ítélet [43] bekezdésének második és harmadik mondatát azonban mellőzte.

[22] A 2012. évi C. törvény a korábbi Btk.-tól (1978. évi IV. törvény) eltérően külön fejezetben szabályozza a korrupciós bűncselekményeket. A Btk. 290-294. §-ai az úgynevezett gazdasági, illetve hivatali vesztegetés aktív, illetve passzív elkövetésére vonatkozó tényállásokat tartalmazza. Ilyen, alcím szerinti külön megnevezést a régi Btk. nem jelölt meg, de a 250-254. §-ban szintén megkülönböztette az eltérő jogi tárgyú vesztegetéseket. A hatályos Btk. által tett, megnevezésben is kifejezésre juttatott különbségtétel azonban nem jelenti azt, hogy a gazdasági vesztegetés a hivatali vesztegetés enyhébb vagy privilegizált formája lenne. A két vesztegetési típus eltérő tárgyi súlya, társadalomra veszélyessége – mint ahogy erre az első fokú ítélet is utalt – a büntetési tételben jut kifejezésre. Ezért önmagában az a tény, hogy az I. rendű vádlott nem hivatali, hanem gazdasági vesztegetés elfogadásának büntettét követte el, a büntetés kiszabásánál nem értékelhető a javára.

[23] Töretlen a bírói gyakorlat abban, hogy a korrupciós bűncselekményeket elkövetőkkel szemben a törvény szigorával kell fellépni.

[24] Az elsőfokú bíróság iratszerűen mutatott rá arra, hogy a vádlottal szemben korábban alkalmazott joghátrányok nem bizonyultak hatékonyaknak.

[25] A bűncselekmények többszörös halmazata, a vádlott büntetett előélete és az a tény, hogy a szabadságelvonással nem járó eddigi büntetések a vádlottat nem tartották vissza újabb bűncselekmény elkövetésétől, az előzőekben kifejtettekre is figyelemmel indokolják azt, hogy az enyhítő körülmények túlsúlya ellenére a jelen ügyben a vádlottal szemben végrehajtandó szabadságvesztést szabjon ki a bíróság.

[26] Annak tartamát az elsőfokú bíróság a Btk. 80. § (1) bekezdésében írt büntetés kiszabási elveknek megfelelően – a Be. 565. § (1) bekezdése szerinti rendelkezést is szem előtt tartva – állapította meg, így a büntetés lényeges enyhítését, valamint a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére irányuló fellebbezést is alaptalannak ítélte a másodfokú bíróság.

[27] Az elsőfokú bíróság egyéb rendelkezései (közügyektől eltiltás, pénzbüntetés, vagyonekobzás, bűnügyi költségre kötelezés) is törvényesek, ezeket a védelmi fellebbezések egyébként sem támadták.

[28] A kifejtettekből következik, hogy az ítéltábla a fellebbezéseket alaptalannak találta, ezért az első fokú ítélet Terhelt I. rendű vádlottra vonatkozó részét a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[29] A végzés ellen a Be. 615. § (1) és (2) bekezdése alapján fellebbezésnek nincs helye.

Szeged, 2021. március 10.

Dr. Benedek Tibor

Dr. Cserháti Ágota

Sefta Márta dr.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.I.454/2020/6. számú végzése és a Szegedi Törvényszék 1.B.1458/2019/31. számú ítéletének Terhelt I. rendű vádlottra vonatkozó része a mai napon jogerős.

Szeged, 2021. március 10.

Dr. Benedek Tibor

a tanács elnöke